

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33110-10-20 דידרניק ואח' נ' הבית של אנדריי ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעים:

1. יער דידרניק
2. שרה לויף
3. נלי קולדנוב
4. אלישע רינה
5. שושנה בוייריב

נגד

הנתבעים:

1. הבית של אנדריי
2. משרד הבינוי והשיכון-מינהל לסיוע בדיור
3. עיריית תל אביב יפו-מחלקת רווחה ומיצוי זכויות, אגף דרום
4. תמרה ארקדי ודני אמינוב
5. אסתר ויעקב אביוב
6. מזל אביוב
7. אסתר קנדוב
8. אילנית בבחנוב
9. ישראל יוספי

בא כוח תובעים עו"ד יוסי שקד
ב"כ הנתבעת 1 עו"ד גל בריר ועו"ד קארין תום הידלר
ב"כ הנתבעת 3 עיריית תל אביב עו"ד אורון שמואלי
ב"כ הנתבעים 4 עו"ד משה ברגר
ב"כ הנתבעים 5 עו"ד אופיר טביב
ב"כ הנתבעת 6 עו"ד אמיר אביאל
ב"כ הנתבעת 7 עו"ד דורון מנוסביץ'
ב"כ הנתבעת 8 עו"ד שחר בקשי

פסק דין

הערה: פסק הדין ניתן במהלך הדיון באולם בית המשפט. פרוטוקול הדיון הושמט.

1. התביעה שלפניי עותרת שאחייב בצו מניעה וכן בתשלום פיצויים שורה של נתבעים. בין הנתבעים - עיריית תל אביב יפו, משרד הבינוי והשיכון וכן עמותה השוכרת כנטען דירות וכן בעלי דירות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33110-10-20 דידרניק ואח' נ' הבית של אנדריי ואח'

2. בתמצית שבתמצית יאמר, שבתביעה טוענים התובעים שאף אחד מהם לא התייצב היום לדיון, שנכסים בשכונת קריית שלום מושכרים לדרי רחוב, מושכרים לעבריינים כחלופת מאסר ובכך נוצר "מצב עניינים בלתי נסבל". התובעים מציינים שהם הגישו תלונות רבות במשטרת ישראל בגין מטרדים ורעש ובפועל לא היה מנוס מהגשת התביעה כאן.

3. לדיון היום התייצבו נציגי התובעים, שהם אינם התובעים עצמם, אלא כפי שנמסר מי שהיתה חברת מועצת עיריית תל אביב וכן פעיל אחר בשכונה, שהיה יושב ראש ועד ההורים בבית הספר השכונתי. לצד הערכה רבה, כך ממש, לפעילי ציבור הפועלים למען האינטרסים של הציבור, הרי ניתן היה לצפות שבהליך נזיקי יתייצבו גם התובעים עצמם.

4. במלוא הכבוד, אין מקום לדון בתביעה יש למחוק אותה ולעניין זה יובאו הדברים הבאים:

א. התביעה מוגדרת כתביעה נזיקית ואף מצטטת היטב הן את חוק העונשין וסעיפים המתייחסים לשכרות ולמטרדים והן את פקודת הנזיקין בסעיפים המתייחסים למטרדים. התביעה גם מתייחסת לטענות כוללות בדבר האוכלוסייה המשוכנת בדירות השכורות, "דרי רחוב מהלכים כשהם בדרך כלל מסוממים ו/או שתויים לשוכרה" (סעיף 9 לכתב התביעה) וכן מתייחסת לאימה ופחד שאותם דיירים "מפגינים בנוכחותם".

ב. אין בכתב התביעה התייחסות לאירוע ספציפי, למקום ספציפי, ובמילים פשוטות לעולה ספציפית. אין להקל ראש בהרגשה של תושבים המרגישים מאוימים מהימצאותם של תושבים אחרים בקרבתם. לצד זאת, השאלה האם יש לתת סעד משפטי עולה מבדיקת כתב התביעה. ובענייננו, על מנת לקבוע שיש עילת תביעה בגין עוולה נזיקית יש צורך לבדוק האם מפרט כתב התביעה עוולה נזיקית שניתן יהיה לדון בה ולהוכיח אותה. במהלך הדיון שבתי ונתתי דוגמה למקרה שבו נטענת עוולה בגין הצבת גנרטור למשל. במצב כזה ניתן לבדוק האם הגנרטור גורם למטרד אם לאו. בענייננו, אילו היה בפניי פירוט לפיו דייר מסוים בשעה מסוימת ובמקום מסוים גרם עוולה מסוימת, ניתן היה לדון בכך ולהכריע האם יש בכך כדי להקים זכות לסעד כלשהי. אך פירוט כזה לא הופיע בכתב התביעה. על כך גם בפסקה הבאה.

ג. לא קיימת בדין הישראלי עוולה שהיא "עוולת סטטוס". כלומר, לא קיימת עוולה שעצם קיומו של המעוול היא מלוא יסודותיה. ובמילים פשוטות העובדה שדר רחוב משוכן בדירה מסוימת אינה מקימה מיניה וביה עוולה. יש לפרט את נסיבות העוולה כבר בכתב התביעה על מנת שבהמשך ניתן יהיה להוכיח אותה ולטעון לסעד בגינה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33110-10-20 דידרניק ואח' נ' הבית של אנדריי ואח'

ד. זאת ועוד. ככל שתתקבל התביעה, הרי הסעד יהיה סעד נרחב אשר כפי שציין ב"כ התובעים בהגינות רבה, יאסור על השכרת הדירות של בעלי הדירות הנתבעים הן לעמותה שהיא הנתבעת 1, והן לכל עמותה אחרת מסוגה. מדובר בסעד נרחב שכבר בהגדרתו למדים שאין מקום לדון בו. ואסביר. פסק דין של בית משפט חייב בסופו של יום להיות ממוקד לסעדים אותם ניתן יהיה לאכוף בין בלשכת ההוצאה לפועל ובין בהליכים על פי פקודת ביזיון בית משפט. שוב, אחזור לדוגמת הגנרטור ואציין שסעד האוסר למשל על הצבת גנרטור הוא סעד אותו ניתן לאכוף. לצד זאת, סעד כללי האוסר על השכרה לעמותות ולדיירים שהם דרי רחוב הוא סעד שלא ניתן לאכיפה. על כך גם בפסקה הבאה.

ה. פעם נוספת אציין שמטעם התובעים התייצבו היום מי שהוגדרו על ידי כנציגי ציבור. פעם נוספת אציין את ההערכה לכל מי שתורם לאינטרסים של הציבור. ואולם, דווקא נוכחותם של נציגי התובעים היא זו המפנה את הזרקור לכך שפתרון לטענותיהם אינו במסגרת הליך משפטי בדבר עוולה נזיקית כאמור לעיל לא פורטה. הפתרון, ככל שיש אכן בעיה, הוא בעיקרו במסגרת התנהלות ציבורית. ושוב אדגיש, ככל שהיה מדובר על עוולה ספציפית שמתוארת בכתב התביעה אפשר והיה מקום לדון בתביעה ואולם גם אז היה צורך להוכיח את העוולה מלכתחילה.

ו. ב"כ התובעים גם כן בהגינות רבה ציין שימחק כל נתבע שיתחייב לא להשכיר לנתבעת 1 או עמותות מסוגה. עוד ניתן להבין שכך קרה עם הנתבע 9. אמירה זו מכוונת לכך שאין מדובר בעוולה נזיקית שכאמור לא פורטה בכתב התביעה אלא במאבק ציבורי.

ז. לכך יש להוסיף שבכל הקשור בוודאי לנתבעות משרד השיכון ועיריית תל אביב יפו, הרי הדרך להתמודד עם התנהלותן פתוחה על פניו גם במסגרת הליכים מנהליים. כאן נתתי דעתי להלכות שונות שצוטטו על ידי הנתבעים בהן לטעמם של הנתבעים בתי המשפט לא ידונו במקרים מעין אלה וכך אפנה לרע"א (מחוזי חיפה) 23812-10-18 קידום פרויקטים שיקומיים בה בע"מ נ' עדי גולדברג ואח' מיום 3.12.18 וכן לעת"מ (מרכז) 41295-12-10 ולאס ואח' נגד דבוש מיום 1.2.11.

כך או כך, אין מקום לדון בבית משפט שלום בהליך שלא מפורט כאמור עוולה נזיקית וזאת לצד העובדה שאפשר וגם קיימת דרך אפשרית של הליך מנהלי ביחס לעיריית תל אביב ומשרד השיכון. אדגיש כי אין בכך כדי לקבוע שההליך המנהלי ככל שיוגש אכן יתקבל. יש בכך אך ורק לקבוע שלא בנקל אם בכלל ידון בית משפט שלום בטענות שעיקרן מנהליות כנגד משרד הבינוי והשיכון ועיריית ת"א יפו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33110-10-20 דידרניק ואח' נ' הבית של אנדריי ואח'

5. לאור האמור לעיל התביעה נמחקת.

6. ביחס להוצאות – בתיק זה הוגשו 8 כתבי הגנה, התיק הגם שהוא בדיון הראשון ניתנו החלטות שונות, ואפילו הוגשה הודעת צד ג' על ידי הנתבעת 7. תוך הערכה רבה לעבודה שהושקעה בכתבי הטענות וכתבי ההגנה ולהתייצבות כל עורכי הדין הנמצאים היום באולם, הרי אין מקום לקבוע הוצאות. לעניין זה אציין שגם בבקשה לתיקון כתב התביעה שהוגשה על ידי התובעים, קבעתי תוך כדי דחייתה, כי "על מנת שלא ללבות להבות המחלוקת בין הצדדים אין חיוב בהוצאות". קביעה זו נכונה גם כעת. בסופו של יום הן התובעים והן בעלי הדירות הנתבעים הם בעלי דירות באותה שכונה. בנסיבות אלה ותוך שאני מתייחס לשלב המאוד מוקדם שבו נמחקת התביעה, אין כאמור חיוב בהוצאות.

ניתן היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט